

Комисија за очување националних споменика, на основу члана V став 4 Анекса 8 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини и члана 39 став 1 Пословника о раду Комисије за очување националних споменика, на сједници одржаној од 14. до 20. марта 2006. године донијела је

ОДЛУКУ

I

Покретно добро – збирка дрворезбарених производа позната као Музеј «Мулићев рекорд» у Коњицу проглашава се националним спомеником Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: национални споменик).

Национални споменик чине 63 предмета.

Национални споменик је својина Сејфудина Виле и смјештен је у породичној кући Зулејхе Вила у Коњицу у Улици Варда.

II

Влада Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Влада Федерације) дужна је да обезбиједи правне, научне, техничке, административне и финансијске мјере за заштиту, конзервацију и презентацију националног споменика.

Комисија за очување националних споменика (у даљњем тексту: Комисија) утврдиће техничке услове и обезбиједити финансијска средства за израду и постављање информационе табле са основним подацима о споменику и одлуци о проглашењу добра националним спомеником.

III

С циљем трајне заштите националног споменика, утврђују се сљедеће заштитне мјере:

- извршити обиљежавање предмета збирке,
- извршити презентацију збирке.

Мјере заштите из претходног става спроводи сопственик националног споменика, на основу услова које утврђује федерално министарство надлежно за културу и под стручним надзором тог министарства.

IV

Свако а посебно надлежни органи Федерације Босне и Херцеговине, градске и општинске службе суздржаће се од предузимања било каквих радњи које могу да оштете национални споменик или доведу у питање његову заштиту.

V

Изношење комплетне збирке или њених појединих дијелова (у даљњем тексту: покретно наслеђе) из Босне и Херцеговине није дозвољено.

Изузетно од одредбе става 1 ове тачке, дозвољено је привремено изношење покретног наслеђа из Босне и Херцеговине ради презентације или конзервације уколико се утврди да конзерваторске радове није могуће извршити у Босни и Херцеговини.

Одобрење у смислу претходног става, даје Комисија уколико буде недвосмислено утврђено да то неће ни на који начин угрозити покретно наслеђе. У одобрењу се утврђују сви услови под којима се покретно наслеђе може изнијети из Босне и Херцеговине, рок за враћање добра у земљу, као и задужења појединих органа и институција за обезбјеђење тих услова, и о томе се обавјештава Влада Федерације, надлежна служба безбједности, царинска служба Босне и Херцеговине и јавност.

VI

Ова одлука доставиће се Влади Федерације, федералном министарству надлежном за културу и надлежној служби заштите на нивоу Федерације Босне и Херцеговине ради спровођења мјера утврђених у тач. II- V ове одлуке.

VII

Саставни дио ове одлуке је образложење са пратећом документацијом које је доступно на увид заинтересованим лицима у просторијама и на веб-страници Комисије (<http://www.aneks8komisija.com.ba>).

VIII

Сходно члану V став 4 Анекса 8 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, одлуке Комисије су коначне.

IX

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објавиће се у «Службеном гласнику БиХ».

Ову одлуку Комисија је донијела у сљедећем саставу: Zeynep Ahunbay, Амра Хаџимухамедовић, Дубравко Ловреновић, Љиљана Шево и Tina Wik.

Предсједавајући Комисије

Дубравко Ловреновић

Број: 04-02-143/05-2
15. марта 2006. године
Сарајево

Образложење

I- УВОД

На основу члана 2 став 1 Закона о спровођењу одлука Комисије за очување националних споменика, успостављене сходно Анексу 8 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, «национални споменик» је добро које је Комисија за очување националних споменика прогласила националним спомеником, у складу са чл. V и VI Анекса 8 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, све док Комисија не донесе коначну одлуку о њиховом статусу, а за шта не постоји временско ограничење, и без обзира на то да ли је за наведено добро поднесен захтјев.

Служба за привреду, финансије и друштвене дјелатности Општине Коњиц 26.4.2005. године упутила је приједлог Комисији у Сарајеву да се покретно добро Музеј дрворезбарства «Мулићев рекорд» у Коњицу прогласи националним спомеником Босне и Херцеговине. Комисија је покренула поступак за проглашење збирке дрворезбарених производа познатих као Музеј «Мулићев рекорд» у Коњицу националним спомеником, у складу са чланом V Анекса 8 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини и чланом 35 Пословника о раду Комисије за очување националних споменика.

II- ПРЕТХОДНИ ПОСТУПАК

У поступку који је претходио доношењу коначне одлуке о проглашењу добра националним спомеником извршен је увид у:

- збирку дрворезбарених производа познатих као Музеј «Мулићев рекорд» у Коњицу,
- постојећу литературу.

На основу увида у прикупљену документацију и након извршеног пописа предмета утврђено је слjedeће:

1. Подаци о добру

Локација

Предмети збирке дрворезбарених производа познатих као Музеј «Мулићев рекорд» смјештени су у неколико просторија породичне куће Зулејхе Вила, кћери Исмаила Мулића, оснивача Музеја, у Улици Варда у Коњицу.

Историјски подаци

Путописац Heinrich Renner у Коњицу је боравио два пута, током 1885. и 1895. године, и о Коњицу, односно коњичком дрворезбарству записао:

«Вриједно је препоручити и директни излет из Коњица у долину Бијеле, што смо је већ поменули. Ту се израђују веома лијепе дрвене резбарије и справе, особито они сандуци у којима сељаци спремају своје хаљине и вриједније ствари» (Renner, 1899, 295).

Уједно, ово је један од првих писаних података о дрворезбарском занатству у Коњицу. Међутим, Коњиц је одраније познат по бројним талентованим мајсторима дрворезбарства.

Прије аустроугарске владавине у Босни и Херцеговини вјештину дрворезбарења у коњички крај, односно горњи ток ријеке Неретве (потез од

Бијеле до Грушче) донијели су досељени земљорадници – дрворезбари из Херцеговине. Њихов центар су била села Грушча, Рибари, Чичево и Бијела. У Грушчи су познатије дрворезбарске фамилије биле Фршић, Бркан, Бубало и Табак, у Рибарима породица Бајић, а у селу Чичеву припадници породице Шмркић (Мулић, 1990, 135). Село Бијела је поменуто и у туристичком водичу кроз Босну и Херцеговину 1892. године као мјесто у ком се налазе: «врло љупке дрворезбарије, као и остали предмети од дрвета» (Мулић, 1990, 137). Уопштено говорећи, ови предмети су се, осим у селима, могли да купе на вашарима у околним мјестима, а понекад би неки сељак отишао са својим производима и до Далмације. Међутим, организоване продаје није било.

Период аустроугарске управе је донио бројне промјене у друштву. Због све веће потражње «европске робе», поједини еснафи, односно занати почели су да пропадају. Да би спасила поједине занате од директног пропадања, аустроугарска власт је предузела одређене мјере како би спријечила изумирање занатске дјелатности. С тим у вези формиране су државне радионице у које су довођени образовани стручњаци – архитекти, ликовни умјетници, разни технолози, хемичари. Тако је 1885. године у Сарајеву основана Земаљска радионица за умјетне занате. Радионица је имала шест одјељења: за инкрустацију, тауширање, цизелирање, гравирање, галванопластику и емајлирање, те столарски занат за финију обраду дрвета. Радионица је, уједно, била и школа у којој је редовно образовање трајало четири године. Осим тога, одржавали су се и курсеви који су трајали од четири до шест мјесеци. Из те радионице развила се тзв. сарајевска школа која је у ствари, представљала одређени стил у изради висококвалитетног резбареног намјештаја. Школа је била узор и извор опонашања техника израде резбарених површина многим занатлијама.

Аустроугарски државни чиновници, вршећи административне послове по коњичким селима, запазили су надарене сеоске резбаре. Тако је професор сарајевске радионице Alois Studenička 1894. године, боравећи у селу Бијела, поднио исцрпан извјештај Земаљској управи о коњичком дрворезбарству. У извјештају, између осталог, наводи да је коњички орнамент примитивног израза, али да се тим производима не може да порекне важност, јер свједоче о великом таленту (Мулић, 1990, 140).

Након тога почиње организованије школовање Коњичана у Земаљској радионици за умјетне занате. Илија Араповић из села Доња Бијела код Коњица је први дрворезбар који је завршио курс у Сарајеву и вратио се у Коњиц, након чега су многи похађали школу или курсеве.

Земаљска занатлијска школа у Сарајеву 1905. године је разрадила план школовања дрворезбара у Коњицу и упутила га на разматрање Земаљској влади за БиХ. Земаљска влада за БиХ је овај приједлог упутила Заједничком министарству финансија у Беч са објашњењем да: «... у задње вријеме Котарски уред у Коњицу посвећује пажњу развоју дрворезбарства јер оно представља значајан извор средстава за велики број породица у области Бијеле и у граду Коњицу» (Мулић, 1990, 152). Након добијања сагласности, почетком 1906. године столар Иван Рамљак је дошао у Коњиц и почео да држи први дуборезбарски курс. Са још неким професорима у Коњицу Рамљак је држао курс све до 1911. године, када је званично регистровао своју радионицу у којој је све до пред крај аустроугарске управе обучавао будуће дрворезбаре у оквиру редовног трогодишњег шегртовања. Након школовања столари су обично отварали своје столарске радионице. Међу првима такву радионицу је

отворио Сулејман Хаџизукић (1885-1947) код кога је занат изучио Исмаил Мулић. Управо је ова генерација школованих столара касније била носилац коњичког дрворезбарства.

Паралелно са овим дешавањима, коњички дуборезбари су учествовали и на међународним изложбама. Међу њима први који је излагао своје производе на Миленијумској изложби у Будимпешти 1896. године био је Илија Араповић. Такође је учествовао на изложби у Бечу 1898. године, гдје је за своју сехару и пешкун добио медаљу са дипломом. На овој изложби, осим њега, учествовао је и Мато Лозиновић. На свјетској изложби 1897. године у Бриселу је учествовао Илија Логарић.

Оснивач "Мулићевог рекорда" био је Исмаил Мулић (1907-1978). Рођен је у Коњицу. Послије основне школе похађао је Трговачку школу у Сарајеву, али је у завршном разреду, послије тешке болести, остао без слуха због чега је морао да напусти школу. С обзиром на то да је био надарен за умјетност, почео је да се бави сликањем код академског скулптора Срећка Домића¹. Касније је завршио дрворезбарски занат код Сулејмана Хаџизукића и 1929. године отворио своју самосталну дрворезбарску радионицу.

Својим радом је извршио прекретницу у дотадашњем начину пословања. Креирао је нове производе, стварао до тада непознати асортиман нових производа за све просторије у стану и званичним просторијама. Радове је изводио према сопственим нацртима и дизајну. Излагао је своје радове и бивао награђен на многим сајмовима и изложбама у земљи и иностранству.

С обзиром на то да се Исмаил Мулић залагао за стално унапређивање производње, 1936. године у своју радионицу увео је машине за обраду дрвета. У ствари, то су биле једине машине те врсте у Коњицу у периоду између два свјетска рата. Такође, да би своје производе учинио што атрактивнијим, ангажовао је надарене коњичке жене да везу различите предмете – подметаче, столњаке, јастуке, који су украшавали и употпуњавали његове производе од дрвета.

Послије Другог свјетског рата "Мулићев рекорд" је национализован. Исмаил Мулић је одабран да буде управник новоформираног државног предузећа – Градског дрворезбарског предузећа. У оквиру овог предузећа Мулић је формирао четири производна погона: за израду дрворезбареног намјештаја, за опрему ентеријера и ситних резбарских предмета и комадног ситног намјештаја, галантеријских производа и дјечијих играчака. Године 1955. поново је отворио сопствену радњу, али је и приземље своје куће претворио у музеј, односно учинио га је доступним јавности, што је остало до данас. Од Другог свјетског рата са њим ради Анђелко Станић, добар стручњак и надарен дрворезбар, који је након Мулићеве смрти 1978. године наставио да води његову радионицу.

Кућа Мулића је страдала током ратних дешавања 1992-1995. године. Гранатирањем су уништени кров куће и дио спрата. Дио намјештаја из куће је

¹ Срећко Домић (1886-1941), поријеклом Далматинац, доселио се 1921. године у Коњиц привучен коњичким начином дрворезбарења. Коњички дрворезбари су га примили са подозрењем, јер је у свој рад уносио академизам, стварајући помутњу у дотадашњем начину рада. Експериментисао је са различитим техникама у раду, као што су израда рељефа и барелефа, инкустрација, бојење дрвета ради истицања појединих детаља и сл. Имао је велики утицај на неколико младића у Коњицу, међу којима су се посебно истицали Славко Јурић, касније професор у Школи за примијењену умјетност у Загребу, те Исмаил Мулић. Домић је Коњиц замијенио Београдом 1939. године у ком је погинуо приликом бомбардовања 1941. године (Мулић, 1985, 19).

пренесен у други стан у Коњицу, а дио је остао у кући. У кући су остали, углавном, они предмети који се уграђују, као што су мусандере, облоге зидова и сећије. Током 1998, 1999. и 2000. године у њиховој радионици ти предмети су санирани након чега су им враћени стара намјена и мјесто.

Од 1993. године "Мулићев рекорд" и Музеј води Исмаилов унук, Сејфудин Вила.

2. Опис добра

За израду резбарених предмета коришћено је искључиво дрво из коњичког краја. Најчешће је коришћено дрво неких воћака као што су орахово дрво, крушково, трешњино, јабуково и дудово, али и дрво јавора, јасена, бријеста, храста и букве.

Да би задовољило квалитет резбареног производа, дрво је морало да посједује одређена механичка и естетска својства. Најважније је било да је имало одређену еластичност, чврстоћу и отпорност према хабању, а од естетских својства најважнија је била боја, те текстура, сјај и финоћа дрвета.

Дрво се обично куповало на пиламама (*Мулић, 1985, 15*).

Столарски дио посла се састојао од два дијела. Жељени предмет би се претходно «скројио»-дијелови предмета су се изрезивали нешто већих димензија него што су потребни, а затим би се сводили на праву мјеру, након чега би се израђивале одговарајуће рупе и чепови. Предмет се састављао на «сухо», провјерила би се исправност димензија и тада би се одредиле површине које ће се резбарити и ком врстом шаре. Након тога би се предмет поново раставио, уз претходно обиљежавање појединих састава, и тад се приступало резбарењу. Након резбарења предмет се састављао и учвршћивао љепилом – туткалом.

Предмети су се површински обрађивали на два начина. У природној боји су се остављали они производи код којих је дрво једноличне боје, а производи са «шареним» дрветом били су обојени.

Метода резбарења код коњичког дрворезбарства је веома занимљива и ријетко се примјењивала у другим крајевима. Док се код сеоског дрворезбарства користио само ножић да би се постигао плошно-рељефни мотив, а код дубореза само длијета са дршком која служе истовремено за насијецање и копање са обликовањем рељефа како би се постигла пластика, коњички дрворезбари користе длијета без дршке за насијецање и длијета са дршком за копање. Употребом обје врсте длијета постиже се рељеф (*Мулић, 1985, 16*).

Поступак резбарења састојао се од више фаза, зависно од врсте шаре и ефекта који жели да се постигне. Редослијед је био сљедећи:

- а) Оцртавање или цртање је поступак код кога се жељени мотив преноси на дрвену подлогу сухом оловком помоћу линијара и шестара. Сви детаљи будуће изрезбарене површине се не цртају, већ основне линије. Овај поступак се односи на босанску шару. Код арапске и дубоке шаре, због орнаментике која није равних линија, израђују се шаблони који се користе више пута. Шаблон се израђује на повошћеном дебљем папиру како би се могао што дуже да користи. Претходно се нацрта одговарајући мотив и исијеку оне површине које при резбарењу треба копати. На дрвену

подлогу ставља се шаблон и преко њега се прелази четком намоченом у тамну боју. На тај начин жељени мотив се пренесе на дрво у форми негатива, а дрвена подлога је спремна за шарање.

- б) Шарање или натуцање је техника засијецања дрвене подлоге поред оцртаних линија. Изводи се помоћу металних длијета ударцем чекића по окомици алатке. Комбиновањем одговарајућих алатки ишарана површина је спремна за наредну фазу рада – копање. Дубина засијецања зависи од врсте шаре и износи од два до пет милиметара, а понекад и дубље. Даска по којој се шара мора да буде постављена на равну подлогу зато што би, услијед силине удараца, могла да пукне.
- ц) Копање је дубљење дрвене подлоге до дубине засијецања приликом шарања.
- д) Цифрање или украшавање се примјењује код босанске шаре и дубоке шаре када се на изрезбареном предмету, на ружи, листу или подлисту, желе да истакну поједини детаљи.
- е) Цопање се примјењује при изради рељефних орнамената приликом употребе арапске и дубоке шаре, а рјеђе код босанске (Мулић, 1985, 8-14).

На основу оваквог рада, приликом украшавања предмета коњички дрворезбари су најчешће користили сљедеће врсте шара, односно орнамената:

- «Босанска шара²» је настала спајањем појединих елемената сеоске дрворезбарије и резбарених мотива оријенталне куће (са мусандере, собних врата, шиша и долафа). За босанску шару је карактеристична мрежа ромбоида, квадрата или шестоугаоника, односно талисума³, како је коњички мајстори називају (Мулић, 1985, 6).
- Арапска шара је преузета са објеката исламске архитектуре. Богати украси арабески компоновани су од испреплетених геометријских и стилизованих биљних цртежа. Тежа је за обраду од босанске шаре. (Мулић, 1985, 7).
- Дубока шара је најтежа за обраду и ту долази до изражаја индивидуалност обрађивача. Мотиви дубоке шаре су, углавном, биљног поријекла, најчешће винова лоза са плодовима, храстов лист са жиром и остале воћке, зависно од намјене резбареног предмета (Мулић, 1985, 7-8).

Код све три врсте шара појављује се решма као додатни украс за порубљивање резбарене плоче, оквира и завршних дијелова на различитим производима. То је најједноставнија техника израде и изводи се у низу. Изводи се као једноредна, дворедна и вишередна решма. Најчешће се примјењује код босанске шаре, а код дубоке шаре користи се за порубљивање орнамената или само на оквиру. Код арапске шаре ријетко се примјењује и то најчешће на оквирима и завршним дијеловима резбареног предмета (Мулић, 1985, 7-8).

ЗБИРКА ДРВОРЕЗБАРЕНИХ ПРОИЗВОДА ПОЗНАТИХ КАО МУЗЕЈ «МУЛИЋЕВ РЕКОРД» У КОЊИЦУ

² Уобичајен термин код коњичких дрворезбара. Односи се на орнаменат састављен од мреже ромбоида, квадрата или шестоугаоника.

³ Турски, мађијска тајна.

Опис предмета:

- 1. СПРАТ
- ПРВА СОБА

1. УГАОНИ ВИСЕЋИ ОРМАРИЋ

Инвентарни број: 1

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.⁴

Димензије: 100x84x75 цм,

Опис:

Двокрилни угаони висећи ормарић је израђен од ораховог дрвета.

У горњем дијелу завршава се валовитом круном. Централни простор круне је украшен розетом. Са обје њене стране урезбарена је по једна полурозета. Доњи руб круне је украшен ланчаним мотивом ромбова. Ланац чини шест ромбова са обје стране централне розете.

Ормар затварају двокрилна врата, једнако украшена. Димензије једног крила су: 39x59 цм. Спољни руб врата је украшен дворедним цик-цак линијама. Доње и горње унутрашње удубљено правоугаоно поље врата затвара низ слијепих аркадица. Централна површина је украшена резбареним сегментом круга са централно уписаном розетом, смјештеном у кружни флорални облик начињен од седам полурозета. У угловима правоугаоног удубљеног поља врата урезбарене су четвртине розета.

У дну врата су металне алкице за отварање. Врата имају спољне видљиве шарке.

2. СЕЋИЈА НА Л

Инвентарни број: 2

Техника: резбарење, лакирање, тапецирање

Година израде: око 1956.

Димензије:

- дужи дио сећије:

дужина 205 цм

висина до сједала 44 цм

висина са наслоном 102 цм

висина круне 15 цм

ширина 90цм

- угао сећије:

димензије: 90x90 цм

висина са наслоном 95 цм

- краћи дио сећије:

дужина 103 цм

висина до сједала 44 цм

висина са наслоном 102 цм

висина круне 15 цм

ширина 90 цм

⁴ Ово датирање, као и сва остала, изведено је на основу података добијених од Сејфудина Виле.

Опис:

Сећија је пресвучена сиријском свилом златне боје. На наслону сећије у материјалу су уткани флорални мотиви.

Горњи руб наслона сећије је завршен дрвеном лајсном на коју је причвршћена круна. Угао сећије није украшен круном. Лајсна је украшена урезбареном тзв. босанском шаром – ланац розета у квадратним пољима.

Круна – у централном дијелу је смјештена розета. Лијево и десно од ње се ниже ланац од десет полурозета. Исти мотив се јавља и на краћој страни сећије с том разликом да ланац гради девет полурозета.

3. ШКРАБИЈА

Инвентарни број: 3

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 93x82,5x29 цм

Опис:

Шкрабија је узак ормарић намијењен за одлагање књига и папира. Табла је намијењена за писање. Полеђина, затворени дио, шкрабије је увијек окренута према сећији.

У изгледу шкрабије се примјећују два функционална дијела, доњи отворени простор и горњи који чини ланица.

Правоугаона табла шкрабије је уоквирена низом урезбарених слијепих аркада. Затим, према централном дијелу, правоугаони облик табле шкрабије прати низ полурозета. Централна површина је испуњена ситним флоралним и геометријским орнаментима. Тај низ је на три мјеста прекинут трима розетама.

Полеђина шкрабије је украшена на мјесту које заузима ланица и на исти начин као и табла, изузев низа полурозета који је изостављен.

Лице ланице је украшено ситним цик-цак линијама, те флоралним и геометријским мотивима. У центру је розета у коју је уметнута метална алкица за отварање.

Испод ланице је лучно завршен отворени дио шкрабије. Горњи углови око лука су украшени четвртином розете.

Предња страна шкрабије – простор ланице је украшен на истом мјесту и истим мотивом као и полеђина шкрабије.

Отворени дио граде три лучно завршена подјелка у чијим горњим угловима су смјештене по двије четвртине розета.

Израђена је од ораховог дрвета.

4. ШКРАБИЈА

Инвентарни број: 4

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 93x82,5x29 цм

Опис:

У изгледу шкрабије се примјећују два функционална дијела, доњи отворени простор и горњи који чини ланица.

Правоугаона табла шкрабије је уоквирена низом урезбарених слијепих аркада. Затим, према централном дијелу, правоугаони облик табле шкрабије прати низ полурозета. Централна површина је испуњена ситним флоралним

и геометријским орнаментима. Тај низ на три мјеста је прекинут трима розетама.

Полеђина шкрабије је украшена на мјесту које заузима ладица и на исти начин као и табла, изузев низа полурозета који је изостављен.

Лице ладице је украшено ситним цик-цак линијама, те флоралним и геометријским мотивима. У центру је розета у коју је уметнута метална алкица за отварање.

Испод ладице је лучно завршен отворени дио шкрабије. Горњи углови око лука су украшени четвртином розете.

Предња страна шкрабије – простор ладице је украшен на истом мјесту и истим мотивом као и полеђина шкрабије.

Отворени дио граде три лучно завршена подјељка у чијим горњим угловима су смјештене по двије четвртине розета.

Израђена је од ораховог дрвета.

5. СТО

Инвентарни број: 5

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 137x52x68 цм

Опис:

Сто на четири ноге.

Испод табле стола ноге су повезане хоризонталном укрутом таласастог завршетка. Централни мотив на укрути чини розета од које се десно и лијево пружа ланац од 11 полурозета. Ланац полурозета прати таласасту спољну линију укруте. Ужи дио укруте је једнако украшен као и дужи. Разлика је у томе што од централне розете на обје стране тече таласаста низ од четири полурозете.

Табла стола има заобљене уметнуте угаоне елементе. Спољну ивицу чини вијенац израђен од полурозета. Централно поље табле стола је украшено техником интарзије – уметања различитих врста дрвета. Поједина поља су украшена розетом.

Израђен је од ораховог дрвета.

6. ПЕШКУН

Инвентарни број: 6

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 15,5x14,5x16,5 цм

Опис:

Шестоугаони пешкун. Табла је украшена мотивом централне розете из које се развија кружница полурозета. Овај мотив је смјештен у кружницу изграђену од низа слијепих аркадица. Исте аркаде прате странице пешкуна.

Пешкун је постављен на шест ногу. Простор између њих је украшен резбареним пољима која чине полурозете и геометријске форме. Поља се спуштају готово до половине висине пешкуна одакле почињу лукови.

Израђен је од ораховог дрвета.

7. ПЕШКУН

Инвентарни број: 7

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 15,5x14,5x16,5 цм

Опис:

Шестоугаони пешкун. Табла је украшена мотивом централне розете из које се развија кружница полурозета. Овај мотив је смјештен у кружницу изграђену од низа слијепих аркадица. Исте аркаде прате странице пешкуна. Пешкун је постављен на шест ногу. Простор између њих је украшен резбареним пољима која чине полурозете и геометријске форме. Поља се спуштају готово до половине висине пешкуна одакле почињу лукови. Израђен је од ораховог дрвета.

8. СТО

Инвентарни број: 8

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 122,5x48,5x62,5 цм

Опис:

Табла стола је ослоњена на дванаест ногу које имају форму паравана. Лице сваке ноге је плошно изломљено и украшено вертикалним двоструким низом розета. Између ногу стола је дрвена испуна подијељена хоризонталним низом розета на два поља. Горње пуно поље је украшено флоралним мотивом који граде централна розета и двије полурозете са њених страна. Доње поље је украшено урезбареним троугластим мотивом.

Табла стола је богато украшена флоралним и геометријским облицима. Међу њима се истичу два осмоугаона поља украшена бројним розетама. Поља су међусобно спојена правоугаоним централним пољима са натписом у средини.

Натпис гласи:

МУЛИЋЕВ РЕКОРД

КОЊИЦ ОСН.1929.

Лијево и десно од овог поља су урезбарене по двије полурозете. Овим мотивом се затвара централно поље табле стола.

Рубно поље табле стола је украшено мотивима розета, полурозета и четвртина розета. Ти облици су смјештени у геометријска поља различитих облика.

Сто је израђен од ораховог дрвета.

9. СТАКЛЕНИ СТО

Инвентарни број: 9

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 72 цм

Опис:

Стаклени прстен, који је уједно табла стола, ослоњен је на резбарени дрвени осмоугаони стуб. Плохе стуба су украшене са по три вертикална низа розета. Централни дио стуба има форму чашице тулипана и украшен је троугластим пољима. У дну сваког поља је смјештена полурозета.

База стуба је осмоугаона. Свака друга плоха базе је украшена са по двије урезбарене розете. У плохама између њих су углављене четири благо повијене ноге. У горњем дијелу оне су украшене полурозетом. Сто је израђен од ораховог дрвета.

10. СТОЛИЦА

Инвентарни број: 10

Техника: тапецирање, лакирање

Година израде: XIX вијек

Димензије:

- висина са наслоном 95 цм
- висина до сједала 45 цм
- дубина сједала 42 цм
- ширина сједала 48 цм
- ширина наслона 45 цм

Опис:

Наслон и сједало столице су пресвучени црвено-бијелом свиленом тканином.

Столице су, према ријечима Сејфудина Виле, купљене прије неколико година на аукцији у Швајцарској.

11. СТОЛИЦА

Инвентарни број: 11

Техника: тапецирање, лакирање

Година израде: XIX вијек

Димензије:

- висина са наслоном 95 цм
- висина до сједала 45 цм
- дубина сједала 42 цм
- ширина сједала 48 цм
- ширина наслона 45 цм

Опис:

Наслон и сједало столице су пресвучени црвено-бијелом свиленом тканином.

Столице су, према ријечима Сејфудина Виле, купљене прије неколико година на аукцији у Швајцарској.

12. СТОЛИЦА

Инвентарни број: 12

Техника: тапецирање, лакирање

Година израде: XIX вијек

Димензије:

- висина са наслоном 95 цм
- висина до сједала 45 цм
- дубина сједала 42 цм
- ширина сједала 48 цм
- ширина наслона 45 цм

Опис:

Наслон и сједало столице су пресвучени црвено-бијелом свиленом тканином.

Столице су, према ријечима Сејфудина Виле, купљене прије неколико година на аукцији у Швајцарској.

13. СТОЛИЦА

Инвентарни број: 13

Техника: тапецирање, лакирање

Година израде: XIX вијек

Димензије:

- висина са наслоном 95 цм
- висина до сједала 45 цм
- дубина сједала 42 цм
- ширина сједала 48 цм
- ширина наслона 45 цм

Опис:

Наслон и сједало столице су пресвучени црвено-бијелом свиленом тканином.

Столице су, према ријечима Сејфудина Виле, купљене прије неколико година на аукцији у Швајцарској.

• ДРУГА СОБА – БИБЛИОТЕКА

14. УГАОНА ВИТРИНА ЗА КЊИГЕ

Инвентарни број: 14

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије:

- доњи дио витрине:

висина 80 цм

ширина 110 цм

дубина 20 цм

- горњи дио

висина 124 цм

ширина 82 цм

дубина 10 цм

Опис:

Доњи дио угаоне витрине за књиге је, у ствари, ормарић затворен двокрилним вратима. Изнад њега је ладица.

Укупна предња површина ормарића је издијељена на четири вертикална правоугаона поља, те хоризонтално горње поље у које је смјештена ладица. Простор је украшен рељефним мотивом винове лозе – лозица, лишће и плодови, те понеком розетом.

Горњи ужи дио витрине је састављен од три вертикалне цјелине.

Доњу вертикалну цјелину представља дрвена полица, односно табла ком се завршава доњи ормарић витрине. Са горње стране полица је затворена плитким луком.

На полицу се наставља ормарић затворен двокрилним стакленим вратима. Крила врата се лучно завршавају.

Треће вертикално поље представља полица затворена са три лука – слично луковима на пешкуну.

Горњи дио витрине је украшен истим рељефним мотивима као и доњи.

Бочне стране витрине су, такође, украшене рељефним витичастим мотивом лозе.

На врху витрина завршава украсном лајсном у коју су урезбарени мотиви розета.

15. УГАОНА ВИТРИНА ЗА КЊИГЕ

Инвентарни број: 15

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије:

- доњи дио витрине:

висина 52 цм

ширина 128 цм

дубина 41,5+6,5+2 цм

- горњи дио

висина 149 цм

ширина 89,5 цм

дубина 11 цм

Опис:

Витрина се састоји од два дијела, доњег ширег дијела и горњег ужег дијела.

Доњи дио има улогу ормарића који затварају двокрилна врата. Рубови ормарића су украшени рељефним мотивом винове лозе, а врата мотивом великог цвијета око ког се у овалном облику простире неколико линија. Линије на крају граде мотив листа и плода винове лозе. Горња плоха ормарића је, такође, украшена рељефним мотивима винове лозе.

На ормарић се наставља горњи ужи дио витрине. У визуелном смислу, он може да се подијели на два дијела, доњи и горњи.

Доњи дио чине три полице затворене двокрилним устакљеним вратима. Врата имају лучне завршетке.

Горњи дио ужег дијела витрине завршава се полицом затвореном са три лука – слично луковима код пешкуна.

Укупна површина предње стране витрине и њене бочне стране је украшена мотивом винове лозе и понеким мотивом цвијета.

16. ВИТРИНА ЗА КЊИГЕ

Инвентарни број: 16

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије: 163x152,5x46 цм

Опис:

У визуелном смислу, витрина се по вертикали и хоризонтали може да подијели на три дијела плус круна ком се витрина завршава.

Доњи дио витрине чини ормарић затворен трима једнокрилним вратима. Унутрашњост ормарића је издијељена полицама.

Централни дио витрине чине три ладице изнад којих су смјештене три покретне полице – извлаче се према ван и враћају у ормарић. Њихова намјена је да се приликом читања књига стави на њих.

На ладице се наставља горњи дио витрине. Простор је, у ствари, једнак доњем дијелу витрине, али су врата устакљена, тако да је утисак другачији.

Врата се лучно завршавају. У унутрашњости овај ормарић је подијељен полицом на два дијела.

Витичаста украсна круна је смјештена на страну леђа ормарића. Централни мотив на круни представља розета од које се протеже мотив винове лозе.

Укупна површина витрине са бочним странама је украшена рељефним мотивом винове лозе и понеком розетом.

17. ВИТРИНА

Инвентарни број: 17

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије: 80,5x201x38 цм

Опис:

У визуелном смислу, витрина се по вертикали може да подијели на четири дијела.

Доњи дио чини ормарић затворен двокрилним вратима.

На ормарић су наслоњене двије ладнице.

Ладнице носе полицу која је са горње стране затворена плитким стилизованим луком.

На полицу се надовезује ормарић затворен двокрилним устакљеним вратима. Врата се завршавају стилизованим луком.

Укупна површина витрине је украшена рељефним мотивом винове лозе и понеком розетом.

18. ВИТРИНА

Инвентарни број: 18

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије:

- доњи дио:

47x147,5x102 цм

- горњи дио:

31x147,5x102 цм

Опис:

Витрина се, у визуелном смислу, по вертикали може да подијели на четири дијела.

Доњи дио чини ормарић затворен двокрилним вратима.

На ормарић су наслоњене двије ладнице.

Ладнице носе полицу која је са горње стране затворена плитким стилизованим луком.

На полицу се надовезује ормарић затворен двокрилним устакљеним вратима. Врата се завршавају стилизованим луком.

Укупна површина витрине је украшена рељефним мотивом винове лозе и понеком розетом. На бочним странама витрине нема украса.

19. СТО

Инвентарни број: 19

Техника: резбарење, токарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије:

- укупне димензије:
120x79x80 цм
- димензије постоља:
83,5x7x53,5 цм
- носачи стола:
37x69x24 цм

Опис:

У изгледу стола се уочавају три цјелине, база стола, стубови и табла стола. На базу стола су положене двије правоугаоне кутије, које носе токарене стубове стола, који са горње стране завршавају стилизованим луком. На стубове је наслоњена табла стола.

Укупна површина стола је украшена рељефним мотивима винове лозе са листовима и плодовима, те понеком розетом.

20. СТОЛИЦА

Инвентарни број: 20

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије:

- висина са наслоном 93 цм
- висина до сједала 45 цм
- дубина сједала 47,5 цм
- ширина сједала 50, 5 цм
- ширина наслона 41 цм

Опис:

Укупна површина столице је декорисана рељефним мотивом винове лозе и розете на наслону столице. Централни простор сједала столице нема декорације. Декорисана је укупна површина ногу столице.

21. СТОЛИЦА

Инвентарни број: 21

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије:

- висина са наслоном 93 цм
- висина до сједала 45 цм
- дубина сједала 47,5 цм
- ширина сједала 50, 5 цм
- ширина наслона 41 цм

Опис:

Укупна површина столице је декорисана рељефним мотивом винове лозе и розете на наслону столице. Централни простор сједала столице нема декорације. Декорисана је укупна површина ногу столице.

22. СТОЛИЦА

Инвентарни број: 22

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије:

- висина са наслоном 93 цм

- висина до сједала 45 цм
- дубина сједала 47,5 цм
- ширина сједала 50, 5 цм
- ширина наслона 41 цм

Опис:

Укупна површина столице је декорисана рељефним мотивом винове лозе и розете на наслону столице. Централни простор сједала столице нема декорације. Декорисана је укупна површина ногу столице.

23. СТОЛИЦА

Инвентарни број: 23

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије:

- висина са наслоном 93 цм
- висина до сједала 45 цм
- дубина сједала 47,5 цм
- ширина сједала 50, 5 цм
- ширина наслона 41 цм

Опис:

Укупна површина столице је декорисана рељефним мотивом винове лозе и розете на наслону столице. Централни простор сједала столице нема декорације. Таласастом рељефном линијом је декорисана укупна површина ногу столице.

24. СТОЛИЦА

Инвентарни број: 24

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије:

- висина са наслоном 93,5 цм
- висина до сједала 46 цм
- висина до руконаслона 70 цм
- дубина сједала 51 цм
- ширина сједала 53 цм
- ширина наслона 43 цм

Опис:

Укупна површина столице је декорисана рељефним мотивом винове лозе и розете на наслону столице. Централни простор сједала столице нема декорације. Таласастом рељефном линијом је декорисана укупна површина ногу столице. За разлику од претходне четири столице, ова столица има руконаслон. Он је декорисан истим мотивом као и ноге столице.

25. ШКРИЊА – СЕХАРА

Инвентарни број: 25

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије: 116x47,5x46 цм

Опис:

Предња и бочне стране шкриње су декорисане рељефним, у лучни простор смјештеним, мотивом дрвета живота. На бочним странама овај мотив се јавља само једном, а на предњој страни понавља се три пута. Поклопац је декорисан урезбареним розетама. У унутрашњости у горњем десном углу је причвршћена ладица са поклопцем.

26. СТОЛИЦА

Инвентарни број: 26

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије:

- висина столице са рукохватом 75 цм
- висина столице до сједала 47, 5 цм
- ширина сједала 61 цм
- ширина рукохвата 79 цм

Опис:

Сједало столице је ослоњено на четири ноге које се изнад њега благо извијају према ван и прелазе у руконаслон. Укупна површина столице је украшена мотивом винове лозе и понеком розетом. Централни простор сједала је без украса.

27. ПОЛИЦА ЗА ЦВИЈЕЋЕ

Инвентарни број: 27

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије:

1. 64x29x33 цм
2. 20x56x33 цм
3. 20x82x33 цм

Опис:

Полица је направљена степенасто, у три нивоа, од којих је доњи најдужи. Централна површина сваке полице је украшена рељефним мотивом розете уписане у кружницу. Из овог мотива се шири мотив винове лозе. Декорисане су све стране полице.

• ТРЕЋА СОБА - ХАЈАТ

28. ШКРАБИЈА

Инвентарни број: 28

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 38x80x30 цм

Опис:

У изгледу шкрабије се примјећују два функционална дијела, доњи отворени простор и горњи који чини ладица.

Правоугаона табла шкрабије је уоквирена низом ромбова у чијем средишту је урезбарена розета. Исти елемент се јавља и на простору који заузима ладица.

Испод ланице је лучно завршен отворени дио шкрабије. Горњи углови око лука су украшени розетом.

Са предње стране шкрабије отворени дио гради један лучно завршен подиок, а бочни дио граде три лучно завршена подиока. У горњим угловима су смјештене розете.

Испод овог отвореног дијела налази се урезбарени двореди низ ромбова са розетом у средини.

29. ШКРАБИЈА

Инвентарни број: 29

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 38x80x30цм

Опис:

У изгледу шкрабије се примјећују два функционална дијела, доњи отворени простор и горњи који чини ладица.

Правоугаона табла шкрабије је уоквирена низом ромбова у чијем средишту је урезбарена розета. Исти елемент се јавља и на простору који заузима ладица.

Испод ладице је лучно завршен отворени дио шкрабије. Горњи углови око лука су украшени розетом.

Са предње стране шкрабије отворени дио гради један лучно завршен подиок, а бочни дио граде три лучно завршена подиока. У горњим угловима су смјештене розете.

Испод овог отвореног дијела налази се урезбарени дворедни низ ромбова са розетом у средини.

30. ПЕШКУН

Инвентарни број: 30

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 57,5x40 цм

Опис:

Четвртасти пешкун. Табла је украшена мотивом централне розете уписане у кружницу из које се развија нова кружница полурозета. Овај мотив је смјештен у кружницу изграђену од низа слијепих аркадица. Исте аркаде прате странице пешкуна. У угловима сједала пешкуна су урезбарене четвртине розете.

Пешкун је постављен на четири ноге. Ноге на себи имају угравирана три жлијеба. У горњем затвореном дијелу пешкуна између је урезбарен мотив розете. Са њених страна је угравирана по једна половина розете. Мотив је смјештен у правоугаоник израђен од низа слијепих аркада. Испод тог мотива, а изнад стилизованог лука су урезбарене четвртине розете.

31. СЕЋИЈА

Инвентарни број: 31

Техника: резбарење, лакирање, тапецирање

Година израде: око 1956.

Димензије:

дужина 244 цм

висина до сједала 40 цм

висина са наслоном 80 цм

ширина 50 цм

Опис:

Сећија је уметнута у дрвени оквир. Оквир је украшен мотивом урезбарених ромбова са розетом у средини.

32. СЕЋИЈА

Инвентарни број: 32

Техника: резбарење, лакирање, тапецирање

Година израде: око 1956.

Димензије:

дужина 244 цм

висина до сједала 40 цм

висина са наслоном 80 цм

ширина 50 цм

Опис:

Сећија је уметнута у дрвени оквир. Оквир је украшен мотивом урезбарених ромбова са розетом у средини.

33. МУСАНДЕРА

Инвентарни број: 33

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије:

- дужина 274 цм

- висина 239 цм

Опис:

Оријентација просторије СИ→ЈЗ.

Сјевероисточни зид

На овом зиду су смјештена два прозора. На дијеловима зида који прозори не заузимају причвршћена је мусандера, а то значи да прекрива рубне дијелове зида у дужини од 40 цм, те простор између прозора у дужини од 64 цм.

Мусандера је по вертикали подијељена у четири поља.

Први појас представља полица постављена изнад сећије.

Други појас представља урамљено поље са централним стилизованим луком. На њега се надовезује треће поље са урамљеном сликом. Мусандера завршава полицом.

Југоисточни и сјеверозападни зид

Мусандера је по хоризонтали подијељена у три поља симетрично постављена на централну вертикалну осу. Сва поља су по вертикали подијељена на четири појаса.

Први појас представља полица постављена изнад сећије.

Други појас представљају урамљена три поља. Свако поље је украшено са три стилизована лука (88x64 цм).

Трећи појас представљају три урамљене слике (88x64 цм).

Четврто поље представља полица.

- ПРИЗЕМЉЕ
- ПРВА СОБА

34. ПЕШКУН

Инвентарни број: 34

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1954.

Димензије: 44,5x39,5 цм

Опис:

Шестоугаони пешкун. Табла је украшена мотивом централне розете из које се развија кружница полурозета. Овај мотив је смјештен у кружницу изграђену од низа слијепих аркадица. Исте аркаде прате странице пешкуна. Пешкун је постављен на шест ногу. Простор између њих је украшен резбареним пољима на којим су полурозете и геометријске форме. Поља се спуштају готово до половине висине пешкуна одакле почињу лукови. Израђен је од ораховог дрвета.

35. ПЕШКУН

Инвентарни број: 35

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1954.

Димензије: 44,5x39,5 цм

Опис:

Шестоугаони пешкун. Табла је украшена мотивом централне розете из које се развија кружница полурозета. Овај мотив је смјештен у кружницу изграђену од низа слијепих аркадица. Исте аркаде прате странице пешкуна. Пешкун је постављен на шест ногу. Простор између њих је украшен резбареним пољима на којим су полурозете и геометријске форме. Поља се спуштају готово до половине висине пешкуна одакле почињу лукови. Израђен је од ораховог дрвета.

36. ПЕШКУН

Инвентарни број: 36

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1954.

Димензије: 44,5x39,5 цм

Опис:

Шестоугаони пешкун. Табла је украшена мотивом централне розете. Розета је смјештена у кружницу изграђену од низа слијепих аркадица. Око кружнице се према рубовима пешкуна шири шестокрака звијезда. Поља између кракова су украшена рељефним розетама. Пешкун је постављен на шест ногу. Простор између њих је украшен по вертикали са два троугла чији се врхови додирују. У празном простору лијево и десно од троуглова је смјештена полурозета. Поља се спуштају готово до половине висине пешкуна одакле почињу лукови.

37. ПЕШКУН

Инвентарни број: 37

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1954.

Димензије: 44,5x39,5 цм

Опис:

Шестоугаони пешкун. Табла је украшена мотивом централне розете. Розета је смјештена у кружницу изграђену од низа слијепих аркадица. Око кружнице

се према рубовима пешкуна шири шестокрака звијезда. Поља између кракова су украшена рељефним розетама.

Пешкун је постављен на шест ногу. Простор између њих је украшен по вертикали са два троугла чији се врхови додирују. У празном простору лијево и десно од троуглова је смјештена полурозета. Поља се спуштају готово до половине висине пешкуна одакле почињу лукови.

38. ПЕШКУН

Инвентарни број: 38

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1954.

Димензије: 44,5x39,5 цм

Опис:

Шестоугаони пешкун. Табла је украшена рељефним мотивом централне розете. Око розете се простире шестокрака звијезда.

Пешкун је постављен на шест ногу. Простор између њих је украшен по вертикали са два троугла чији се врхови додирују. У празном простору лијево и десно од троуглова је смјештена полурозета. Поља се спуштају готово до половине висине пешкуна одакле почињу лукови.

39. ПЕШКУН

Инвентарни број: 39

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1954.

Димензије: 44,5x39,5 цм

Опис:

Шестоугаони пешкун. Табла је украшена рељефним мотивом централне розете. Око розете се простире шестокрака звијезда.

Пешкун је постављен на шест ногу. Простор између њих је украшен по вертикали са два троугла чији се врхови додирују. У празном простору лијево и десно од троуглова је смјештена полурозета. Поља се спуштају готово до половине висине пешкуна одакле почињу лукови.

40. ПЕШКУН

Инвентарни број: 40

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1954.

Димензије: 44,5x39,5 цм

Опис:

Шестоугаони пешкун. Табла је украшена рељефним мотивом централне розете. Око розете се простире шестокрака звијезда.

Пешкун је постављен на шест ногу. Простор између њих је украшен по вертикали са два троугла чији се врхови додирују. У празном простору лијево и десно од троуглова је смјештена полурозета. Поља се спуштају готово до половине висине пешкуна одакле почињу лукови.

41. СТО

Инвентарни број: 41

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 65,5x59 цм

Опис:

Сто је постављен на шест ногу. Сличан је пешкуну с том разликом да има веће димензије.

Табла стола је украшена рељефним мотивом цвијета из ког се према рубовима табле стола шире мотиви гранчица завршених листовима. На стабљици су мали жирови. Између сваког листа су рељефни цвјетови.

Ноге стола су токарене и горе, испод табле стола, завршавају стилизованим луком – сличним као код пешкуна, али много плићим. Лијево и десно од лука простор је украшен урезбареним четвртинама розета.

При дну стола ноге су повезане новом таблом око које се спушта украсна лајсна. Ова табла је без украса.

42. СТО

Инвентарни број: 42

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 81x59 цм

Опис:

Сто је постављен на шест ногу. Сличан је пешкуну с том разликом да има веће димензије.

Табла стола је украшена рељефним мотивом цвијета из ког се према рубовима табле стола шири мотив винове лозе са лишћем и плодовима и цвјетовима. Рубови страница су завршени рељефним слијепим аркадама.

Ноге стола су токарене и горе, испод табле стола, завршавају стилизованим луком – сличним као код пешкуна, али много плићим. Лијево и десно од лука простор је украшен урезбареним четвртинама розета.

При дну стола ноге су повезане новом таблом око које се спушта украсна лајсна. Табла је без украса.

43. СТО

Инвентарни број: 43

Техника: резбарење

Година израде: око 1956.

Димензије: 81,5x70,5 цм

Опис:

Сто је постављен на шест ногу. Сличан је пешкуну с том разликом да има веће димензије.

Табла стола је украшена шестокраком звијездом у коју је уписан централни мотив розете из које излази шест листова. У краковима звијезде је смјештена по једна рељефна розета. Овај мотив окружује резбарена трака у форми шестоугла – прати облик стола. Ван ове траке, а пратећи њену линију, урезбарен је ланац полурозета усмјерен према центру стола. Иза њега се шири други ланац стилизованих полурозета, усмјерен према рубу стола. Табла стола завршава се низом слијепих аркадица.

Ноге стола су токарене и горе, испод табле стола, завршавају стилизованим луком – сличним као код пешкуна, али много плићим. Лијево и десно од лука простор је украшен урезбареним четвртинама розета.

При дну стола ноге су повезане новом таблом. Табла је украшена кружницом у коју је уписана розета око које се пружа прстен полурозета. Из

овог мотива се шири према рубовима шест листова. Између њих је по једна рељефна розета.

Из табле се спушта украсна лајсна у облику плитког лука. Лук је украшен са по двије четвртине розете.

44. СТО

Инвентарни број: 44

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 90,5x59 цм

Опис:

Сто је постављен на шест ногу. Сличан је пешкуну с том разликом да има веће димензије.

Табла стола је украшена рељефним мотивом цвијета из ког се према рубовима табле стола шири трокраки мотив винове лозе са лишћем и плодовима. Рубови табле су завршени рељефним слијепим аркадама и ланцем полурозета.

Ноге стола су токарене и горе, испод табле стола, завршавају стилизованим луком – сличним као код пешкуна, али много плићим. Лијево и десно од лука простор је украшен урезбареним четвртинама розета.

При дну стола ноге су повезане новом таблом око које се спушта украсна лајсна.

45. СТО

Инвентарни број: 45

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 113x60,5 цм

Опис:

Сто је постављен на девет ногу. Сличан је пешкуну с том разликом да има веће димензије.

Деветоугаона табла стола је украшена централним деветоугаоником у ком је уписана розета окружена са три вијенца слијепих аркадица. Из деветоугаоника се према рубовима стола зракасто шири девет трапезастих поља. Свако поље је подијељено по средини. Поља су испуњена геометријским мотивима и вијенцима полурозета. Табла стола је оивичена украсном лајсном. Висина лајсне је шест центиметара. Украшена је мотивом стилизованог меандра.

Ноге стола су украшене плитким жљебовима и завршавају стилизованим луком – сличним као код пешкуна, али много плићим. Лијево и десно од лука простор је украшен урезбареним четвртинама розета.

При дну стола ноге су повезане новом таблом око које се спушта лучна украсна лајсна украшена једнако као и горња.

46. СТО

Инвентарни број: 46

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 105,5x54 цм

Опис:

Сто је постављен на девет ногу. Сличан је пешкуну с том разликом да има веће димензије.

Деветоугаона табла стола је украшена централним деветоугаоником у ком је уписана розета окружена резбареним прстеном. Прстен је завршен вијенцем слијепих аркада. Из углова деветоугаоника према централној розети се пружа по један рељефни стилизовани чемпрес. Између њих је постављена по једна розета.

Из углова деветоугаоника се према рубу табле стола, такође, пружа девет рељефних стилизованих чемпреса. Поља између њих су украшена стилизованим рељефним мотивом дрвета живота. Рубна зона табле стола је украшена урезбареним геометријским и флоралним мотивима. Табла стола је оивичена украсном лајсном. Висина лајсне је 4,5 цм.

Ноге стола имају форму ногу пешкуна. Пуна поља – изнад стилизованог лука, украшена су рељефним мотивом стилизованог дрвета живота.

47. СТО

Инвентарни број: 47

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 65,5x76 цм

Опис:

Сто је постављен на три ноге. Табла стола је округла. У њеном центру је урезбарена розета коју окружује прстен. Руб табле је украшен низом слијепих аркада и вијенцем полурозета.

Ноге стола су благо повијене према унутрашњости придржавајући другу таблу. Њен пречник износи 39 цм. Украшена је као и горња с том разликом да нема централног мотива розете.

48. ТАБЛА СТОЛА

Инвентарни број: 48

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 99,5 цм

Опис:

Деветоугаона табла стола је украшена централним деветоугаоником у ком је уписана розета окружена рељефним прстеном. Из прстена се пружа 18 стабљика које наизмјенично завршавају розетом и стилизованим тулипаном са тучком у средини.

Из углова деветоугаоника се према рубу табле стола, такође, пружа девет поља. Свако поље је украшено стилизованим рељефним мотивом стабљике са листовима и цвијетовима.

Табла стола је оивичена украсном лајсном са неколико плитких жлијебова. Висина лајсне је 5,5 цм.

49. МУСАНДЕРА – југоисточни зид

Инвентарни број: 49

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 80 цмx233x40,5 цм

Опис:

Мусандера је по хоризонтали подијељена у 6 поља симетрично постављених на централну вертикалну осу (2x3). Сва поља су по вертикали подијељена на пет појасева (у комбинацији пуни и празни елементи).

Код првог лијевог поља (зид посматран у правцу СИ→ЈИ зид) прва три појаса су пуна – три ормарића затворена двокрилним вратима. Врата су украшена мотивом стилизованог лука постављеног на два стилизована рељефна полустубића. Простор поред лука – лијево и десно - украшен је мотивом розете и двију полурозети. Лук затвара поље испуњено рељефним круговима.

Четврти појас представља полицу. Она је са предње стране затворена стилизованим плитким луком. Развученом формом лука доминира мотив розета.

Пети појас има форму нише – отворене полице. Њене горње и доње рубне стране су украшене лајсном изграђеном од вијенца полукружних елемената. Овај појас је једнак у свим пољима мусандере.

Код другог лијевог поља (зид посматран у правцу СИ→ЈИ зид) доњи појас је једнак претходном доњем појасу.

Други појас – ормарић је затворен једнокрилним вратима, која се вертикално отварају, украшеним истим мотивом.

Трећи и четврти појас су отворени и једнаки су четвртом појасу првог поља.

Код трећег лијевог поља доњи појас је једнак претходним доњим појасевима.

Други и трећи појас формирају јединствен отвор затворен истим луком као и трећи појас претходног поља.

Четврти појас је једнак четвртим појасевима претходних поља.

50. МУСАНДЕРА – угаони елеменат, сјеверни зид – угао

Инвентарни број: 50

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 93,5x233x40 цм

Опис:

Угаони елеменат мусандере са полицама у висину се пружа од наслона сећије. По вертикали је подијељен на четири поља.

Прва три поља – полице имају једнаку форму. Рубне стране су затворене са три стилизована лука постављена на стубиће, градећи на тај начин двије нише. Средња ниша је, такође, затворена стилизованим луком, али је у односу на рубне стране увучена према унутрашњости полице. Затворена форма лука је украшена резбареним мотивом уписаних розета и полурозета. Четврто поље има форму нише – отворене полице. Њене горње и доње рубне стране су украшене лајсном изграђеном од вијенца полукружних елемената.

51. МУСАНДЕРА – угаони елеменат, сјеверни зид – угао

Инвентарни број: 51

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 120x233x54 цм

Опис:

Угаони елеменат мусандере је по вертикали подијељен у пет поља.

Доње поље представља ормарић затворен двокрилним вратима. Врата су украшена мотивом стилизованог лука постављеног на два стилизована рељефна полустубића. Простор поред лука – лијево и десно је украшен мотивом розете и двију полурозети. Лук затвара поље испуњено рељефним круговима.

Друго, треће и четврто поље имају једнаку форму – полице затворене плитким стилизованим луком постављеним на два стубића. Развучена форма лука је украшена мотивима розета и полурозета.

Пето поље има форму нише – отворене полице. Њене горње и доње рубне стране су украшене лајсном изграђеном од вијенца полукружних елемената.

52. СЕЋИЈА

Инвентарни број: 52

Техника: резбарење, лакирање, тапецирање

Година израде: око 1956.

Димензије:

- Лијева страна сећије:

дужина 120 цм

висина до сједала 46 цм

висина са наслоном 69 цм

ширина 60 цм

- угао сећије:

димензије: 48x46 цм

висина са наслоном 95 цм

- десна страна сећије:

дужина 103 цм

висина до сједала 46 цм

висина са наслоном 102 цм

ширина 60 цм

Опис:

Сећија је уметнута у дрвени оквир. Горњи и доњи руб дрвеног оквира су украшени вијенцем розета на које се наставља вијенац слијепих аркада. Сваких тридесетак центиметара на аркадама се јавља по једна полурозета. Централно поље је украшено мотивом розете уписане у прстен слијепих аркада. Из централне розете се пружају двије полурозете.

53. ШКРАБИЈА

Инвентарни број: 53

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 83x80x32,5 цм

Опис:

У изгледу шкрабије се примјећују два функционална дијела, доњи отворени простор и горњи затворени простор.

Правоугаона табла шкрабије је уоквирена низом розета на које се наставља вијенац слијепих аркада. Сваких двадесетак центиметара на аркадама се јавља по једна полурозета (у угловима је смјештена по четвртина розете).

Централно поље је украшено мотивом розете уписане у прстен слијепих аркада. Из централне розете се пружају двије полурозете. Мотив се понавља три пута.

Простор шкрабије у ком је обично смјештена ладица на све четири стране је украшен једнаким мотивом као и централни дио табли шкрабије. Отворени дио шкрабије завршава се плитким стилизованим луком. Развучена форма лука је украшена мотивима розета и полурозета. Полеђина шкрабије – простор испод мјеста које обично заузима ладица је испуњена рељефним мотивима кругова.

54. ШКРАБИЈА

Инвентарни број: 54

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 83x80x32,5 цм

Опис:

У изгледу шкрабије се примјећују два функционална дијела, доњи отворени простор и горњи затворени простор.

Правоугаона табла шкрабије је уоквирена низом розета на које се наставља вијенац слијепих аркада. Сваких двадесетак центиметара на аркадама се јавља по једна полурозета (у угловима је смјештена по четвртина розете). Централно поље је украшено мотивом розете уписане у прстен слијепих аркада. Из централне розете се пружају двије полурозете. Мотив се понавља три пута.

Простор шкрабије у ком је обично смјештена ладица на све четири стране је украшен једнаким мотивом као и централни дио табли шкрабије.

Отворени дио шкрабије завршава се плитким стилизованим луком. Развучена форма лука је украшена мотивима розета и полурозета.

Полеђина шкрабије – простор испод мјеста које обично заузима ладица је испуњена рељефним мотивима кругова.

55. ЛУСТЕР

Инвентарни број: 55

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије носача лустера: 100x100x22,5x19 цм

Димензије лустера: 37,5x26,5 цм

Опис:

Носач лустера се састоји од шест кутијастих елемената. Три стране ових елемената имају просјечене шупљине у форми плетера састављеног од четири траке. У кутијама су смјештене свјетилке. Централна табла носача лустера је украшена зракастим вијенцима розета. За њен центар је причвршћена висећа свјетилка шестоугаоне форме, слична фењеру. Њене странице су устакљене, а дрвени дијелови – држачи, украшени су резбареним четвртинама розета.

56. ВРАТА НА ЈУГОИСТОЧНОМ ЗИДУ

Инвентарни број: 60

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 84x193 цм

Опис:

Врата посматрана из хола

Доња трећина врата је украшена са четири хоризонтална поља различито урезбарених розета.

Друга трећина врата украшена је са пет вертикалних поља различито урезбарених розета.

На ова вертикална поља је постављена једна хоризонтална трака са мотивом рељефних розета. На њу је постављен троугласти елемент испуњен мотивом слијепих аркада.

Из врха троугла почиње централна кружница око које се гради цијели мотив. Из кружнице се зракасто шири дванаест поља чија је површина испуњена рељефним розетама – од најмање ка највећој (посматрано у правцу кружница→углови врата). Мотив окружује полукружна трака испуњена рељефним розетама.

У горњем лијевом и десном углу у кружницу је уписана розета.

Врх врата завршава се траком украшеном низом розета.

• ДРУГА СОБА

57. УГАОНА ВИТРИНА

Инвентарни број: 56

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1955/56.

Димензије:

- доњи дио витрине:

висина 75 цм

ширина 115,5 цм

дубина 49 цм

- горњи дио витрине

висина 146,5 цм

ширина 99 цм

дубина 36,5 цм

Опис:

Угаону витрину је могуће по вертикали подијелити на четири цјелине.

Доњу цјелину представља ормарић затворен двокрилним вратима.

На ормарић се наставља полица која је у горњем дијелу затворена стилизованом развученом формом лука.

Сљедећа цјелина представља ормарић затворен двокрилним устакљеним вратима. У горњој зони врата се завршавају стилизованим луком.

Посљедњи елемент чини полица. Стилизованим стубићима – носачима стилизованих лукова, она је подијељена на три нише, средишњу, ширу и бочне уже.

На врху витрине је причвршћена украсна лајсна.

58. ШКРАБИЈА

Инвентарни број: 57

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 88x80x32 цм

Опис:

У изгледу шкрабије се примјећују два функционална дијела, доњи отворени простор и горњи затворени простор.

Централни простор правоугаоне табле шкрабије је украшен урезбареним мотивима ромбова. У сваком другом је урезбарен мотив розете. Око овог централног мотива, а пратећи облик шкрабије, пружа се низ троуглова у чијем центру су урезбарене половине розета.

Простор који заузима ладица је украшен мотивом розете смјештене у прстен окружен кружницом слијепих arkada. Са страна су урезбарене половине розете.

Отворени дио шкрабије има лучни завршетак, а простор око лука је украшен мотивом централне розете са двије полурозете.

59. ШКРАБИЈА

Инвентарни број: 58

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 88x80x32 цм

Опис:

У изгледу шкрабије се примјећују два функционална дијела, доњи отворени простор и горњи затворени простор.

Централни простор правоугаоне табле шкрабије је украшен урезбареним мотивима ромбова. У сваком другом је урезбарен мотив розете. Око овог централног мотива, а пратећи облик шкрабије, пружа се низ троуглова у чијем центру су урезбарене половине розета.

Простор који заузима ладица је украшен мотивом розете смјештене у прстен окружен кружницом слијепих arkada. Са страна су урезбарене половине розете.

Отворени дио шкрабије има лучни завршетак, а простор око лука је украшен мотивом централне розете са двије полурозете.

60. СЕЋИЈА

Инвентарни број: 61

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије:

- дужина 204,5 цм
- висина до сједала 46 цм
- висина са наслоном 80 цм
- ширина 55 цм

Опис:

Сећија је уметнута у дрвени оквир. Предњи дио оквира је подијељен на три једнако украшене правоугаоне површине. Правоугаоне површине окружује трака по којој се пружа вијенац винове лозе. У централном дијелу је смјештен мотив стилизованог цвијета уписаног у кружницу. Лијево и десно од кружнице се простире мотив винове лозе.

61. ВРАТА НА СЈЕВЕРОЗАПАДНОМ ЗИДУ

Инвентарни број: 58

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: око 1956.

Димензије: 84x193 цм

Опис:

Врата посматрана из хола

Доња трећина врата је украшена са четири хоризонтална поља различито урезбарених розета.

Друга трећина врата украшена је са пет вертикалних поља различито урезбарених розета.

На ова вертикална поља је постављена једна хоризонтална трака са мотивом рељефних розета. На њу је постављен троугласти елемент испуњен мотивом слијепих arkada.

Из врха троугла почиње централна кружница око које се гради цијели мотив. Из кружнице се зракасто шири дванаест поља чија је површина испуњена рељефним розетама – од најмање ка највећој (посматрано у правцу кружница→углови врата). Мотив окружује полукружна трака испуњена рељефним розетама.

У горњем лијевом и десном углу у кружницу је уписана розета.

Врх врата завршава се траком украшеном низом розета.

Врата посматрана из собе

Рубови врата су у ширини од двадесетак центиметара окружени мотивом плетера састављене од двије широке траке. Истим мотивом, са три хоризонталне траке, врата су подијељена у четири правоугаона поља. Њихова средишта су испуњена мотивом розете уписане у кружницу начињену од слијепих arkadaца. Лијево и десно од централне розете простиру се по двије розете, већа и мања.

Мотив је окружен правоугаоником начињеним од слијепих arkada.

• СТУБИШТЕ

62. СТОЛИЦА

Инвентарни број: 62

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије:

- висина са наслоном 93,5 цм
- висина до сједала 46 цм
- висина до руконаслона 70 цм
- дубина сједала 51 цм
- ширина сједала 53 цм
- ширина наслона 43 цм

Опис:

Укупна површина столице је декорисана урезбареним мотивом ромба у који је уписана розета и слијепим arkadaма. Централни дио сједишта није украшен. Ноге столице су украшене повезаним тачкастим усјецима. На завршетку руконаслона је урезбарена розета.

63. СТОЛИЦА

Инвентарни број: 63

Техника: резбарење, лакирање

Година израде: 1931.

Димензије:

- висина са наслоном 93,5 цм

- висина до сједала 46 цм
- висина до руконаслона 70 цм
- дубина сједала 51 цм
- ширина сједала 53 цм
- ширина наслона 43 цм

Опис:

Укупна површина столице је декорисана урезбареним мотивом ромба у који је уписана розета и слијепим аркадама. Централни дио сједишта није украшен. Ноге столице су украшене повезаним тачкастим усјецима. На завршетку руконаслона је урезбарена розета.

3. Досадашња законска заштита

Збирка дрворезбарених производа познатих као Музеј «Мулићев рекорд» у Коњицу до сада није имала заштићен статус.

4. Истраживачки и конзерваторско-рестаураторски радови

С обзиром на то да дуборезбарски предмети збирке Музеја «Мулићев рекорд» до сада нису били заштићени и нису били регистровани, нису били подвргнути ни професионалним конзерваторско-рестаураторским радовима. Међутим, према ријечима господина Виле, неки од предмета су поправљани у њиховој радионици.

5. Садашње стање добра

Дуборезбарски предмети збирке Музеја «Мулићев рекорд» су у добром стању и редовно су одржавани. До прикупљања информација приликом доношења одлуке о проглашењу добра националним спомеником предмети нису били инвентарисани. Сарадници Комисије су извршили инвентар, али је биљежење инвентарних бројева на предметима неадекватно.

III- ЗАКЉУЧАК

У складу са наведеним, а користећи Критеријуме за проглашење добра националним спомеником Босне и Херцеговине («Службени гласник БиХ» бр. 33/02 и 15/03) који се односе на покретно наслеђе Босне и Херцеговине, Комисија је донијела одлуку о проглашењу збирке дрворезбарених производа познатих као Музеј «Мулићев рекорд» у Коњицу националним спомеником.

Критеријуми на којима је заснована одлука су:

Б. Историјска вриједност

Ц. Умјетничка и естетска вриједност

- i. квалитет обраде,
- ii. квалитет материјала,

- iii. пропорције,
- iv. композиција,
- v. вриједност детаља.

Д. Читљивост (документарна, научна, образовна вриједност)

- i. свједочанство о историјским мијенама,
- ii. дјело значајног умјетника или градитеља,
- iii. свједочанство о одређеном типу, стилу или регионалном маниру,
- iv. свједочанство о типичном начину живота у одређеном периоду.

Е. Симболичка вриједност

- i. традиционална вриједност,
- ii. значај за идентитет групе људи.

Г. Изворност

- i. облик и дизајн,
- ii. материјал и садржина,
- iii. намјена и употреба,
- iv. традиција и технике.

Х. Јединственост и репрезентативност

- iii. дјело врхунског умјетника или градитеља.

И. Цјеловитост (цјелине, подручја, збирке)

- i. физичка цјеловитост (компактност),
- ii. хомогеност,
- iii. заокруженост (комплетност),
- iv. ненарушеност стања.

У прилогу ове одлуке је сљедећа документација:

Документација Комисије за очување националних споменика – инвентарни попис предмета.

Коришћена литература

У току вођења поступка проглашења збирке дрворезбарених производа познатих као Музеј «Мулићев рекорд» у Коњицу коришћена је сљедећа литература:

- 1899. Renner, Heinrich (превод са њемачког језика В. Дрекаловић), *Херцег-Босном уздуж и попријеко*, Митровица, 1899.
- 1985. Мулић, Шемсудин, Гласник Земаљског музеја (Е) Н.С. св 40, *Развој коњичког дрворезбарства и пут у савремено*, Сарајево, 1985, 1-28.

1990. Мулић, Јусуф, Коњиц и његова околина у вријеме аустроугарске владавине (1878-1918), Коњиц, 1990.
2001. Мулић, Јусуф, Коњиц и његова околина у вријеме османске владавине, Коњиц, 2001.
2005. Мулић, Јусуф, Коњиц и његова околина између два свјетска рата, Коњиц, 2005.

Носилац истраживања и израде Приједлога одлуке:
Слободанка Николић, професор географије и етнологије,
сарадник за покретно наслеђе
у Комисији за очување националних споменика